

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe

Polonca Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx stradela Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.06.2020 - 18.01.2021

2. instanța de apel: 09.02.2021 –12.05.2021

3. instanța de recurs: 07.07.2021 – 11.08.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 ianuarie 2021, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Polonca Andrei Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 160/una sută șasezeci/ ore muncă neremunerată în folosul comunității,

S-a admis cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și s-a încasat de la Polonca Andrei în beneficiul statului R. Moldova, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 836 lei, suportate efectuării expertizei judiciare.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Polonca Andrei care nu deține permis de conducere, la 12.04.2020, orele 20.50, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările lor, a condus automobilul de model „Audi A6” nr/î XXXXX și deplasându-se pe str. Locomotivelor mun. Bălți, în regiunea imobilului nr. XX, a fost stopat de către ofițerul de patrulare din cadrul Companiei de Patrulare nr. 1 Bălți a RP Nord al INP. În legătură cu faptul, că în cadrul discuției, Polonca Andrei avea semne vizibile de ebrietate alcoolică, dintre care miros specific de alcool din cavitatea bucală, el a fost supus testării alcoolscopice cu ajutorul alcotestului „Drager”, în rezultatul căruia a fost stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către el a constituit 0,91 mg/l. După ce, Polonca Andrei a fost condus de către ofițerul patrulare al CP nr.1 Bălți, la Serviciul Narcologic al Spitalului Municipal Bălți, unde, în cadrul examenului medical,

conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 765 din 12.04.2020, a fost stabilit, că Polonca A. se afla în stare de ebrietate alcoolică. Totodată, în cadrul acestui examen medical de la el au fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinarea toxicologică. Conform raportului de expertiză judiciară nr.202006P0157/202002D0783 din 21.04.2020, în sângele lui Polonca Andrei s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,98 g/l, cantitatea, care conform art.134¹² alin.(3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin acțiunile sale, Polonca Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiunile săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei inculpatului Polonca A., cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Polonca A. să fie declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului indică:

- legalitatea sentinței privind încadrarea juridică a faptei imputate lui Polonca Andrei nu se contestă. Sentința se contestă în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpatului;

- în cadrul dezbaterilor judiciare pe cauza penală dată, instanța de judecată incorect a fost orientată spre adoptarea deciziei privind aplicarea unei pedepse lui Polonca Andrei, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- instanța de judecată, examinând cauza penală respectivă, neîntemeiat și-a expus concluzia despre posibilitatea aplicării pedepsei de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, sentința din 18.01.2021 în partea stabilirii pedepsei condamnatului este una extrem de blândă și contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal;

- instanța nu a luat în considerație în măsură suficientă, că Polonca Andrei anterior de mai multe ori a fost atras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor analogice, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, și este evident că anume această categorie de pedeapsă nu a atins scopul corectării și resocializării condamnatului, precum și scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului;

- pedeapsa legată cu izolarea de societate, este unul dintre mijloacele, prin care poate fi atins scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, și prin urmare, va asigura securitatea publică în domeniul transporturilor;

- reeducarea și corectarea inculpatului Polonca Andrei este posibilă numai în condițiile izolării de societate, adică cu suportarea efectelor „nocive” ale

executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021, a fost admis apelul declarat, sentința fiind casată parțial, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Polonca A. s-a considerat condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu numirea pedepsei sub formă de 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Polonca Andrei nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin.(2) Cod penal, precum și nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, eronat și fără a ține cont de persoana inculpatului, care a fost anterior judecat la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată și care nu a fost suficientă pentru corectarea persoanei, deoarece ultimul a comis o altă infracțiune de același gen, i-a fost aplicată aceeași pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, deși a stabilit că ultimul a fost judecat prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 18.06.2018, inculpatului fiind stabilită pedeapsă sub formă de 155 ore muncă neremunerată în folosul comunității, astfel că pedeapsa numită urma să fie mai aspră.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond a reținut, că vinovăția inculpatului Polonca Andrei de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și fapta acestuia se încadrează ca infracțiune prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiunile săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.7, 16, 61, 75 Cod penal și anume: conform gradului prejudiciabil, infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, personalitatea inculpatului, anterior judecat prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 18.06.2018 în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, la pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 155 ore și care potrivit certificatului Biroului de probațiune Bălți, a executat-o, antecedentul penal stins, a recunoscut vina în baza probelor din faza urmăririi penale, s-a căit sincer, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Conform art. 76, 77 Cod penal, circumstanțe atenuante și agravante instanța de fond nu a stabilit.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei, Polonca Andrei anterior a fost judecat: prin sentința Judecătoriei Bălți din 22.08.2015 în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore /f.d.82-83/; prin sentința Judecătoriei Bălți din 30.11.2016 în baza art.192¹ alin.(1), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, s-a încetat procesul penal, în legătură cu amnistia, în temeiul art. 2 din Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea

independenței Republicii Moldova /f.d.84- 85/; prin sentința Judecătoria Bălți sediul Central din 18.06.2018 în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 155 ore f.d.86-87/. Potrivit informației nr. 1507/02 din 09.07.2020, eliberată de Biroul de Probațiune Bălți s-a constatat, că Polonca Andrei, la data de 21.09.2018 a executat pedeapsa de 155 ore sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității /f.d.88/.

Având în vedere cele menționate mai sus, instanța de apel a considerat că în cazul dat, ținând cont de pedepsele anterioare stabilite, instanța de fond urma să aplice inculpatului o pedeapsă de o categorie mai gravă, deoarece deși pedeapsa anterioară stabilită lui Polonca Andrei sub formă de muncă neremunerată a fost executată, totodată pedeapsa anterioară nu a produs efecte de corectare a persoanei și inculpatul a comis la 12.04.2020 o altă infracțiune similară, din domeniul transporturilor, conducând mijlocul de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

În aspectul dat, instanța de apel a reținut că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin numirea inculpatului a unei categorii de pedeapsă mai severă, și anume închisoare, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod penal, privind reducerea cu o treime a limitelor pedepsei închisorii, și anume de 3/trei/luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cojocar R. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră în raport cu fapta săvârșită;
- este nemotivată stabilirea în astfel de circumstanțe a pedepsei, atât de aspre lui Polonca A.;
- instanța urmează să aplice o pedeapsă neprivativă de libertate, dând posibilitate reală condamnatului să-și dovedească corectarea prin comportament exemplar, muncă cinstită.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul depune referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, achitabilă și legală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Cojocar R. în numele inculpatului, indică faptul că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră și că este nemotivată stabilirea pedepsei, astfel semnaleză temeiurile de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale.*

În același timp, Colegiul penal constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni în domeniul transporturilor, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Instanța de recurs reține, că instanța de apel a stabilit inculpatului pedeapsă de 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel, just a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina în baza probelor din faza urmăririi penale, s-a căit sincer, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, conform art. 76, 77 Cod penal, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, de persoana inculpatului, care a fost anterior a fost judecat la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată și care nu a fost suficientă pentru corectarea persoanei, deoarece ultimul a comis o altă infracțiune de același gen, fiindu-i aplicată aceeași pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, deși a stabilit că ultimul a fost judecat prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 18.06.2018, inculpatului fiind stabilită pedeapsă sub formă de 155 ore muncă neremunerată în folosul comunității, astfel pedeapsa numită urma să fie mai aspră. Reieșind din cele expuse, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, în privința inculpatului nu poate fi aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate și considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de apel nu a putut neglija faptul că: inculpatul anterior a fost judecat: prin sentința Judecătorei Bălți din 22.08.2015 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în mărime de 150 ore /f.d.82-83/; prin sentința Judecătorei Bălți din 30.11.2016, în baza art.192¹ alin.(1), art.264¹ alin. (4) Cod penal, s-a încetat procesul penal, în legătură cu amnistia /f.d.84- 85/; prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 18.06.2018 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 155 ore /f.d.86-87/. Astfel, instanța de apel întemeiat a concluzionat că, aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă prea severă, fiind disproporțională faptei săvârșite.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Polonca A., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Polonca Andrei Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 11 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Timofti Vladimir